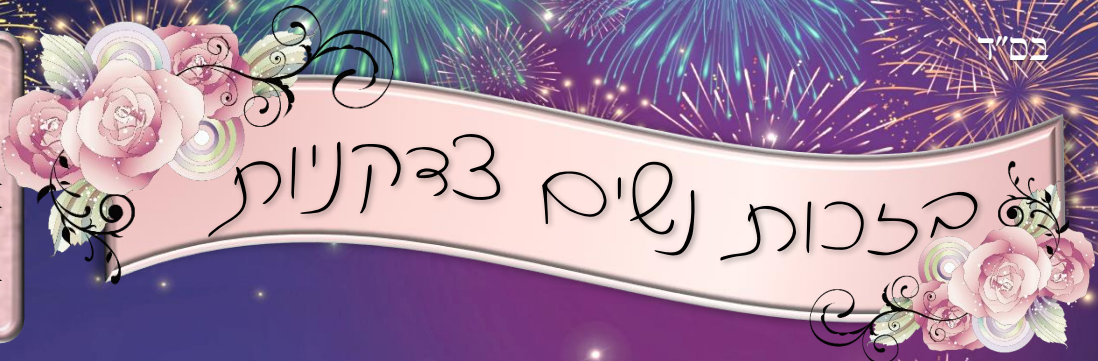


זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:
הדלקת נרות: 17:18*
צאת השבת: 18:23
רבינו תם: 19:01
שבת שלום ועבורך !!!

* 30 דק' קודם השקיעה



בככות נשים צדיקות

גיליון ה - 100

פרשת ויקרא תשפ"ב | פרשת זכור | יש לשמור על קדושת הגיליון!



פורים שמח לכל בית ישראל!



פנינה לנשמה

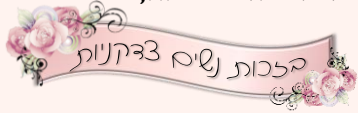
כולנו הגענו לעולם הזה במטרה להגיע לפסגות, לזכות לשכר נצחי בעולם העליון. אנו מתאמצים ועמלים, אוספים זכויות לאין שיעור, אך פעמים קורה ש"שוכחים את המפתח לגן עדן", את הדבר העיקרי והחשוב ביותר. הרב לנדא זצ"ל, בשיר "חוט השערה", סיפר על אישה צדקנית שהרבתה בחסדים, במעשים טובים ובתפילות, ורק דבר אחד חסר לה: היא לא הקפידה לכסות את ראשה, כנדרש בהלכה. לבסוף, כאשר הגיעה בכבוד גדול לגן עדן, וכבר רצתה להיכנס למקום המפואר שהוכן לה – נעצרה, לאחר ששערה הסתבך בשער, ולא אפשר לה להיכנס... אותה אישה עשתה מאמצים רבים כדי להשלים את חובתה בעולם הזה, אך העיקר חסר היה מן הספר, ה"מפתח לגן עדן" לא היה בידה. במצווה העיקרית המוטלת על האישה, מצוות הצניעות, היא זלזלה, ודבר זה מנע ממנה ליהנות מן השכר הרב שציפה לה למעלה. אכן, התפקיד החשוב ביותר שניתן לאישה, מהותה העיקרית היא מידת הצניעות וההסתרה. (ואת צנועים חכמה)



תודה מיוחדת

"אודה ה' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו"
בהגיענו בס"ד לגיליון ה-100 זו הזדמנות מיוחדת להודות לה' יתברך ברבים על כל החסדים שעושה עמנו תמיד על כל צעד ושעל, ובפרט על החסד העצום שזיכנו להפיץ את העלון ולזכות את הרבים מידי שבוע, וברוך ה' התקבל העלון באהבה וחיבה אצל עמך בית ישראל.
בהזדמנות זו אנו רוצים להודות גם לכל הקוראים היקרים שמחזקים אותנו בתגובות חמות ובתרומות להפצת העלון, ובכך זוכים להיות שותפים בזכות העצומה של זיכוי הרבים.
בס"ד אנחנו מעוניינים להגדיל את תפוצת העלון בשבועות הקרובים ולהפיצו במקומות נוספים, כל המעוניין לתרום ולהיות שותף בזכות זו, ניתן ליצור קשר בפלא': 052-7697432 / 052-7681782, או במייל המערכת tzniutw@gmail.com

בברכת פורים שמח,



פינת החלכה

ביסוי הראש

אישה נשואה חייבת לכסות את ראשה מן התורה. סוג הכיסוי: אף שבעבר היו פוסקים שהתירו לכסות את השיער ע"י פאה נוכרית, מ"מ רבו הפוסקים האוסרים, וכ"ש בזמננו שהפאות עשויות בצורה כזו שלא ניכר אם זה פאה או שיער, וגם כאשר ניכר שזה פאה מ"מ עשויות בצורה שמאוד מושכת את העין, דבר שהוא היפך הצניעות.
בנוסף לכך בהרבה מהפאות יש חשש גדול של תקרובת ע"ז וחששות נוספים, ולכן אף המתירים מודים שאסור לחבוש פאה נוכרית כזו ואין יוצאים בזה ידי חובת כיסוי הראש.
על כן כל אישה הרוצה לקיים רצון בוראה באמת, צריכה לכסות ראשה כדרך אמותינו הצדקניות ע"י מטפחת צנועה.

שמי אמנו ע"א את כסיפור הישועה שלך לזכות הרבים במייל:
tzniutw@gmail.com
קו הצניעות - קו הישועה : 073-3834050 הקישי #2448 1-5



סיפור לשבת

סיפור חיים מסעיר...

סיפור מרגש אותו כתב בחור מתבגר בכתב יד רועד וצפוף. וכך הוא מספר:

במשך השנים האחרונות, זוכה הוא בסיעתא דשמיא בלימודיו. הוא התקבל לישיבות טובות, נהנה מקשר וגישה אישית לצוות החינוכי, וחש כי הוא עולה ומתעלה במעלות התורה והיראה. אפס, כי בתחום אחד בחייו הוא מרגיש שלא רק שאינו מתקדם, אלא אף נסוג לאחור...

חיי החברה!

ככל שהוא מרבה להתעלות ולהצליח בלימודים – כך הוא ממעט להיות מקובל בחברה. תמיד חש דחוי, תמיד הרגיש שבכואו בקרב קבוצת בחורים לשיחת חולין – הם מעדיפים לפרק את הקבוצה המשוחרת, ובלבד שלא ישתתף בה. לטענתו, הדבר לא נובע מרוע לב או מרדיפה כלפיו – אלא פשוט מהתעלמות מוחלטת ותחושת דחיה כלפיו.

הוא ניסה כל דרך לצאת ממצוקתו, אך ללא הועיל. פעם ביקש מאחד המחנכים לסייע, ובפעם אחרת הביא באמתחתו חופן מתנות סמליות לחבריו לספסל הלימודים. פעם שילם הון תועפות על קורס לפיתוח כישורי חברה, ובפעם אחרת ניסה ליזום טיול חברתי משותף. אך כל מאמציו עלו בתוהו, העלו חרס. הוא הוסיף להיות דחוי חברתית, וליבו חישב להישבר.

מי שלא טעם זאת, אינו מבין עד היכן הדברים מגיעים, מהי תחושתו של נער מתגבר במצב כזה. הבחור שב ומדגיש במכתבו כי אין לו כל טענה או מענה על חבריו, שנהגו כלפיו באופן כזה פשוט מחוסר תשומת לב. אבל מבחינתו זה לא שינה את המצב – הן כל יום בישיבה הפך לגיהנום, בכל שעת פנאי נאלץ לבלות לבדו, כל פעילות חברתית נודעה לו ברגע האחרון...

ביום מן הימים, בשעת ערב מאוחרת – לאחר תום סדרי הישיבה, כדרכו

ישב הבחור לבדו בקצה בית המדרש בישיבה. מרחוק שמע את קול שיחם של חבריו, והיטב הבין שאין לו מה לקום ולהצטרף לשיחה. מעיניו החלו לזלוג דמעות רותחות, והוא הליט את פניו בידיו ועשה עצמו כישן, בכדי שלא יזהו שהוא בוכה. ואז, בתוך בכיו, החל מהרהר בפעם המי יודע כמה, מה הוא יכול לעשות בכדי לשנות את המצב, לחולל מהפך במעמדו החברתי. ולפתע הבריק בו רעיון:

מידת השמחה. מעתה, הוא הולך להיות אדם שמח, חייכן, מאושר. לא, אין הכוונה להוללות או ליצנות, אלא שמחה פנימית אמיתית. הוא יביט על הנקודות הטובות בחייו, יציף את ליבו ברגשות אושר, וכל העת יהיה שרוי בשמחה. ואם ירגיש מחשבות צער או כאב- על אתר ייצמד וישמע שיר קצבי שמח, עד שיחוש כי שב להיות בשמחה...



זה אולי נשמע מוזר. הבחור מעיד שהדבר עלה במאמץ לא קל. אנשים נוטים לייחס חשיבות יתר לתקלות בחייהם, ומרשים לעצמם לשקוע ביגון וכאב בקלות מרגיזה. והוא החליט שבדיוק ההיפך – הוא יילחם על הזכות להיות שמח, על האושר להיות מאושר. וגם אם יחוש שהכאב חודר לליבו, וגם אם יחוש שהבדידות והמועקה החברתית שלו מחוללת בו שמות – לא יתן להן לשלוט בו, ונהפוך הוא, אשר תשלוט השמחה בחייו!

והמהפך בחייו קרה מהר מהצפוי: כעבור תקופה קצרה, לפתע השהות

במחיצתו הפכה לנעימה, ואין פלא כי חבריו הלכו והתחברו אליו. הוא הפך לאדם אנרגטי ומשפיע, יוזמתי ומחולל, וסובביו נהנו מכל שיחה עימו. החיוך תמיד נסוך על פניו, תמיד יש לו משהו מעניין או משמח לומר, באופן כללי – זה אושר לחיות לצידו של אדם מאושר, וחבריו בחרו באושר הזה!

את מכתבו מסיים הבחור במילים הבאות: 'פתאום למדתי, עד כמה השמחה היא הכח שמניע אותנו, יש בה נוסחת קסם שמחוללת מהפכים. זה נשמע קשה ואולי זה באמת קשה, אבל דוקא בעת מצוקה, דוקא ברגע של כאב, דוקא מעומק ההתמודדות – הפעולה הנכונה היא לתת לשמחה לשלוט, להציף את הלב ברגשות גיל וחדווה. זה המפתח והכלי להוביל למהפך רצוי, זה מה שמעניק יכולות להגשים שאיפות!'

ובימי השמחה הללו, כמה כדאי ליטול את המסר של הבחור הזה, וסיפור חייו המשמח.

כל כך הרבה יהודים מתמודדים עם מצוקות שונות, בריאותיות, לימודיות, חברתיות, כלכליות ואחרות. הם טורחים כה רבות, הולכים מקורס ליועץ, מיועץ למטפל וחוזר חלילה, מחפשים את הדרך ואינם יודעים כי היא קרובה אליהם מאוד:

רק להיות בשמחה. מידת השמחה אומנם דורשת עבודה, אך היא משתלמת ושווה במיוחד. כשהלב מתרונן בשמחה והנשמה מוצפת ברגשות גיל, זוכה האדם בחיים חדשים ומאושרים, מצוקות רבות נפתרות, שערים חדשים נפתחים.

יהודים, הבה נהיה בשמחה כל העת, 'כי בשמחה תצאון' – מכל הצרות והמצוקות, ונזכה לחיים שמחים ומאושרים!

(פניני פרשת שבוע)



קוה אל ה'

כוחה של תפילה

את הנשק האדיר הזה אסתר הורתה למרדכי להפעיל: "לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלושת ימים לילה ויום"

אסתר ידעה שאת הגזרה הנוראה, שכבר נגזרה וכבר נחתמה בטבעת המלך, אפשר לבטל רק בדרך אחת, בדרך שהיא: "תרופת פלא ליהודי המאמין": "לך כנוס את כל היהודים", ותזעזעו את שערי השמים בתפילותיכם.

ביום הזה הכל פתוח!

יש בקשה אחת שכל הבקשות כלולות בתוכה: "גלה כבוד מלכותך עלינו במהרה" – שנזכה לביאת המשיח ולבנין בית הבחירה. או אז, כל הצרות של כל היהודים בעולם תפתרנה באחת.

ולואי והקב"ה ישמע לתפילתנו, ונזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן ואמן! (דורש טוב - פורים)

יום הפורים הוא יום המסוגל לתפילה, יום המסוגל לישועה. כל הפושט יד ביום זה, נותנים לו.

הנה, על עם ישראל כבר נגזרה הגזרה. הרצים כבר יצאו דחופים בדבר המלך, וספרים בידיהם: "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד". אלא שלעם ישראל יש כח מיוחד שאיתו אפשר לבטל גזרה, על אף שזו כבר נגזרה!

אמנם, על פי דרך הטבע "כתב אשר – נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב", אבל עם הכח הזה – גם כתב כזה אפשר להשיב!

זהו "נשק מיוחד" שיכול לבטל כל גזרות שבעולם: **תפילה!**

"תפלה" – אומר האבודרהם – ראשי תיבות: "תרופת פלא ליהודי המאמין"!

עם תפילה אמיתית, עם אמונה שלימה שהקב"ה הוא זה שמנהיג את העולם, הוא שגזר את הגזרה והוא שיכול לשנותה – אפשר לפעול גדולות ונצורות!

נצור לשונך



לזכות בפורים במפתחות גן עדן

שמע זאת רבי משה לנדינסקי, ראש ישיבת ראדין, וחיל ורעדה אחזוהו. ואמר: "היו בידי של הבחור הזה המפתחות לגן עדן, והוא זרק את המפתחות מידי, מכיון שלא רצה להתרומם אפילו התרוממות אחת!"

ה"חפץ חיים" לא הסכים להביט שוב בפניו של אותו בחור. ביום הפורים, לכל אחד ואחד מאיתנו יש מפתחות של גן עדן. כל אחד יכול להתרומם ולהגיע למעלות עצומות. כלום נזרוק כמו ידינו את המפתחות של גן העדן, רק מחמת הקושי הזמני להשתנות ולתקן את עצמנו?!

(דורש טוב – פורים)

פעם אחת, בפורים, הגיע לראדין בחור צעיר, שיכור, מחמת שכרותו, העז וביקש מה"חפץ חיים", "שהרב יבטיח לי, שאהיה במחיצתו בגן עדן!"

חלק מהשומעים כעסו על חוצפתו של הבחור, וחלק גחכו, אך לפליאת כולם אמר לו ה"חפץ חיים": "אכן, כן. מוכן אני להבטיח לך שתהא במחיצתי בגן עדן, אך רק בתנאי אחד – כל ימי נזהרתי ביותר מלשון הרע, קבל גם אתה על עצמך שלא לדבר לשון הרע, ואני מבטיח לך שתהיה איתי בגן עדן."

אמר לו הבחור: "רבי, על דבר כזה אני יכול להבטיח".

היכלות הצדיקים



רבי פינחס בן מזל ז"ל
נלב"ע א' כסלו תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה



רבי שמואל אויערבך זצ"ל
נלב"ע ט' אייר תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה

תשלוח מוקדש לעילוי נשמות

ר' פינחס בן מזל ז"ל
נלב"ע א' כסלו תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה

לתרומות להפצת העלון,
הקדשות והנצחות

tzniutw@gmail.com
052-7697432

תשלוח מוקדש לעילוי נשמות

רחל רשל בת אי'ה ז"ל
נלב"ע ט' אייר תשפ"א
ת.נ.צ.ב.ה



שביבי אור

משלוח מנות איש לרעהו

אכן, רבים מעמ"י טעו לחשוב שבמצב כזה, כאשר הכל בהכשר מהודר, אי אפשר שלא להשתתף. וכך נפלו בחטא חמש מאות ושמונה עשר אלף יהודים, כמובא במדרש. רק מרדכי היהודי הבין את מטרתם וכוונתם. הוא קלט שיש כאן מלכודת רצינית, שכל רצונם רק להחטיאנו.

משתה אחשוורוש היה ניסיון האם יבחרו היהודים לדבוק ברבם מרדכי או שמא יתקררו ע"י עצת עמלק. הנשפים באו להמשיך את הניסיונות שהתחילו מעשיו, עד "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והיתה לה' המלוכה".

ועל כן פורים מצוה עלינו למחות את עמלק. איך? על ידי ריבוי אהבה ואחווה. מצוות הפורים מרבית אהבה – משלוח מנות איש לרעהו ומנות לאביונים. יום הכיפורים הוא כפורים – רק דומה ליום הפורים. מדוע יום הפורים גדול יותר?

ביום הכיפורים מבקשים סליחה זה מזה, אך לא תמיד הלב נפתח לסלוח. בפורים הלב נפתח מתוך שמחה של נתינה. שולחים משלוח מנות יפה ע"י שליח, בתוספת מילות קירבה, והיריב מקבל את המשלוח, ומתרצה להתפייס עם אויבו לשעבר. זהו יום שמרבה אהבה, אחווה, שלום ורעות. בפורים הלב פתוח לכל יהודי, כל הפושט יד נותנים לו. ברגעי הגלות האחרונים חובתינו לעבוד על ענייני בין אדם לחבירו, כמו שכתוב: "ואהבת לרעך כמוך", כלומר להבין את הצד של חברך, כפי שאתה מבין את הצד שלך, לרצות שלשני יהיה טוב, לשמוח עם כל יהודי, לאהוב כל יהודי, לרחם על כל יהודי, גם על הרחוקים מהתורה. כך נזכה להביא את הגאולה במהרה. (אריה שאג - פורים)

המן האגגי היה מזרע עמלק, מזרעו של עשיו. אחשוורוש עשה נשפים משך שמונים ומאת יום. חצי שנה של משתאות ומסיבות עלולה לסכן את כלכלת המדינה. התושבים מתבטלים ואינם עובדים מאומה, הסדרים משתבשים לגמרי, מדוע עשה זאת? הרי בכך הוא מחסל את מלכותו?!

התשובה היא שמטרת הגויים היתה לחסל אותנו רוחנית. עד שהחריבו לנו את בית המקדש, הגלו אותנו מארצנו ופזרו אותנו במאה עשרים ושבע מדינות. הגויים חשבו כי ע"י שנתאקלם ונתערב בין האומות, ננהג כמוהם ונחשוב כמוהם. אבל יש לנו את גדולי הדור, "החרש והמסגר", ששומרים עלינו מלהתבולל בין העמים גם בגלות. ע"כ חיפש אחשוורוש ומצא עצה, לעשות משתאות ברוב פאר והדר, שכל העולם ידבר עליהם ויתפעל מהם. וממילא גם עמ"י יתאווה לקחת בהם חלק.

אבל לא היה סיכוי שעמ"י יגיע למקומות אלו, נטולי הצניעות וחסרי הכשרות. לכן, לאחר שמונים ומאת יום, בהם הכל דברו והגו במשתאות המפוארים, הודיע אחשוורוש במחזה של חסד וטוב לב מדומה, כי גם היהודים מוזמנים. וכדי שלא ימנעו מלבוא מטעמי דת ומצפון, יערכו להם משתה שבעת ימים בהפרדה מלאה ובכשרות, כפי שנאמר: "לעשות כרצון איש ואיש". בנוסף לכך הוציא אחשוורוש מנשר מלכותי המחייב את היהודים להשתתף במשתה.

אחשוורוש עשה זאת בכוונה תחילה, שכאשר ישקו את היהודים ביין לרוב, עם ההכשר המהודר ביותר, כמו שכתוב: "והשתיה כדת אין אונס", הוא יוכל לגרום להם להשתמש בכלי המקדש ולהכשילם בעבירות חמורות ונוראות.

חכמת נשים

הנכדות של הרבנית תמר שטיינמן ע"ה אשת מרן הגראי"ל שטיינמן צוק"ל מספרות, כבוד השני היה ענין שסבתא השקיעה בו רבות. למשל, אף פעם לא פנתה למישהי בשמה הפרטי. תמיד הוסיפה כינוי מקדים – דודה, גברת, הרבנית. בשמחות, קנתה מתנות מכל הלב. משהו שימושי ולא שביר, מתוך מחשבה אישית לשמש את בעלת השמחה. היתה משקיעה חשיבה מיוחדת לכל אחת איזו מתנה תשמח אותה.

נכד שקיבל במתנה מכוננית שלט, ניסה להראות זאת במשפחתו אבל הסובבים אותו לא התלהבו במיוחד. הוא הגיע לסבתא, הראה לה את השכלולים המיוחדים. סבתא בדקה כל דבר, שיבחה את הילד החכם, ונתנה לו הרגשה שהוא החשוב ביותר בעיניה. בנוסף לכך סבתא נתנה עצות חכמות – רק כאשר ביקשו ממנה! כשלא ביקשו היא לא התערבה. המוטו שלה היה: לא עובדים על המידות של השני. אותו – רק מכבדים. (עין לא ראתה)

העלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' חיים חתאנו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ה
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' עמרם בן פרחא ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ז אלול תש"מ
ת.נ.צ.ב.ה